תרגיל מעבדה – CPLEX

<u>:חלק אי</u>

• יתכן כי בפתרון האופטימלי, בשנים מסוימות לא תנקוט החברה באף אחד מהצעדים. <mark>נכון</mark>

מצ״ב דוגמא הממחישה כי יתכן ובפתרון האופטימלי, בין שנה 0 לשנה 1, החברה לא תנקוט באף לא אחד מהצעדים. קל לראות כי במקרה זה, הפתרון המינימלי הפיזיבלי (=הפתרון האופטימלי) של מס׳ המפוטרים, הינו 0.

	SO	S1	P_JUNIOR	P_SENIOR
Α	1000	1000	0%	0%
В	1400	1400	0%	0%
С	1000	1000	0%	0%

- בפתרון האופטימלי, יתכן כי החברה תגייס ותפטר עובדים באותה הקטגוריה. לא נכון
 נפצל למקרים:
- 1. בשנה הנוכחית ישנם X עובדים, ובשנה לאחר מכן דרושים Y+X, אזי בהכרח בכדי לעמוד בפתרון האופטימלי (מינימום פיטורים), החברה תבחר <u>רק</u> לגייס. בנוסף, פיטורים ימיותרים (אשר עולים כסף לחברה), בעקבותיהם החברה תצטרך לגייס יותר מY עובדים ותישא בעלויות גיוס גבוהות בהכרח, ממה שהייתה אמורה אינם עולים בקנה אחד עם הפתרון האופטימלי מינימום עלויות.
 - בשנה הנוכחית ישנם X עובדים, ובשנה לאחר מכן דרושים X, אזי בהכרח בכדי לעמוד בפתרון האופטימלי (מינימום פיטורים), החברה תבחר להשאיר את מצבת העובדים $\underline{$ ללא שינוי</u>. כל צעד שהחברה תנקוט, מלבד שמירה על המאזן הקיים, בהכרח יגרור עלות מיותרת לחברה.
- 2. בשנה הנוכחית ישנם X עובדים, בשנה לאחר מכן דרושים X-Y, אזי בהכרח בכדי לעמוד בשני הפתרונות האופטימליים (מינימום פיטורים/מינימום עלויות), החברה תבחר <u>שלא לגייס</u> עובדים נוספים (עלות מיותרת) שכן הדבר יביא להגדלת מסי המפוטרים (עלות נוספת).
 - בפתרון האופטימלי, יתכן כי בשנה מסוימת, בקטגוריה כלשהי, יבוצעו גם גיוס וגם העסקה זמנית. נכון

	SO	S1	S2
Α	100	120	110
В	100	100	100
С	100	100	100

20 נניח כי אין עזיבה טבעית של עובדים (, Pi_JUNIOR=0,) פניח כי אין עזיבה טבעית של עובדים (, TEMPOUT=100%, TEMPLIMIT>10 נסתכל על קטגורית A. בכדי להגיע לפתרון אופטימלי (מינימום

פיטורין). החברה תעדיף להעסיק זמנית 10 עובדים בS1, וכן, לגייס 10 עובדים. זאת על מנת שלא נצטרך לפטר עובדים כלל במעבר בין S1 לS2. עובדים כלל במעבר בין S1 לS2.

פרמטרים

t צפי למספר העובדים שיידרשו בקטגוריה ה-i בעוד	S_{it}
שנים.	
$\forall i, t$	
אחוזי עזיבת עובדים בשנת העבודה הראשונה שלהם	P_i^{junior}
בכל קטגוריה i.	t.
$\forall i$	

אחוזי עזיבת עובדים עם ותק של למעלה משנה בכל	P_i^{senior}
קטגוריה i.	
∀ <i>i</i>	
מגבלת גיוס עובדים בקטגוריה i.	CAP_i
D b C to parable parable	
מגבלת הכשרת עובדים מ- C ל-B.	TRAINLIMIT
אחוז העובדים המקסימלי מ-B שניתן להכשיר ל-A.	%TRAINRATIO
אחוז העוזבים מתוך המשונמכים.	%ABAN
הכמות המקסימלית של העובדים שניתן להעסיק מעבר	OVERLIMIT
לנדרש בכלל החברה.	
מספר העובדים המקסימלי בכל קטגוריה.	TEMPLIMIT

משתני החלטה

cמות העובדים המגויסים לקטגוריה i בשנה t.	R_{it}
$\forall i, t$	
ccמות העובדים שהוכשרו מ-C ל-B בשנה	PC_t
$\forall t$	
.t כמות העובדים שהוכשרו מ-B ל-B בשנה	PB_t
$\forall t$	
i כמות העובדים ששונמכו מקטגוריה A לקטגוריה	DA_{it}
בשנה t.	
$\forall i, t$	
כמות העובדים ששונמכו מקטגוריה ${ m B}$ בשנה ${ m t}$. (יכולים	DB_t
להיות משונמכים רק ל-C)	
$\forall t$	
cמות העובדים שפוטרו מקטגוריה i בשנה t.	F_{it}
$\forall i, t$	
i כמות העובדים שהועסקו בהעסקת יתר בקטגוריה	O_{it}
בשנה t.	
$\forall i, t$	
כמות העובדים הזמניים שהעסקנו בקטגוריה i בשנה t.	TW_{it}
i פונקציית עזר המחשבת את מספר העובדים בקטגוריה	CUR_{it}
.t בשנה	

ערך פונקציית המטרה הראשונה- מספר המפוטרים	MinF
המינימלי.	

פונקציית המטרה הראשונית- מזעור סך המפוטרים בחברה לאורך התקופות המדוברות:

$$MIN \sum_{t=1}^{T} \sum_{i=a}^{c} F_{it}$$

$CUR_{c,t} =$	הגדרת פונקציית העזר
$(CUR_{c,t-1})(1-P_c^{senior}) + (DB_t + DA_{ct})(1-\%ABAN) + R_{c,t}(1-P_c^{junior}) -$	C לקטגוריה
	$\forall t$
$PC_t - F_{ct}$	
$CUR_{b,t} =$	הגדרת פונקציית עזר
$(CUR_{b,t-1})(1-P_b^{senior}) + DA_{bt}(1-\%ABAN) + R_{bt}(1-P_b^{junior})$	B לקטגוריה
$+PC_t(1-P_b^{senior})-PB_t-DB_t-F_{bt}$	$\forall t$
$+ r c_t (1 - r_b) - r c_t - c_{bt}$	
$CUR_{a,t} =$	הגדרת פונקציית עזר
$(CUR_{a,t-1})(1-P_a^{senior}) + PB_t(1-P_a^{senior}) + R_{a,t}(1-P_a^{junior}) - DA_{bt}$	לקטגוריה A
$-DA_{ct}-F_{at}$	$\forall t$
$R_{i,0}=0$	הגדרת נתונים בתקופה 0
$CUR_{i,0} = s_input_{i,0}$	$\forall i$
$O_{it} = CUR_{it} - S_{it}$	הגדרת המשתנה שמייצג
$\sigma_{tt} = \sigma_{tt}$	את העסקת היתר
	$\forall i, t$
$CUR_{it} + TW_{it} * TEMPOUT \ge s_input_{it}$	עמידה בתחזית כמות
	העובדים
	$\forall i, t$
$R_{it} \leq CAP_i$	מגבלת גיוס עובדים
	$\forall i, t$
$PC_t \leq TRAINLIMIT$	מגבלת הכשרה חלקית
	$\forall t$
$PB_t \le (CUR_{bt} + \frac{PB_t}{P}) * TRAINRATIO$	מגבלת הכשרה מלאה
	$\forall t$
$CUR_{bt} - R_{bt} + \frac{PB_t}{l} - PC_t * (1 - P_b^{senior}) \ge PB_t$	עובדים המגויסים
	בתקופה מסוימת, לא
$CUR_{ct} - R_{ct} + \frac{PC_t}{2} \ge PC_t$	יכולים לצאת להכשרה
	באותה תקופה, עובד לא
	יכול לצאת לשתי הכשרות
	באותה תקופה $orall t$
С	יי מגבלת העסקת היתר
$\sum^{\circ} O_{it} \leq OVERLIMIT$	מגבלונ וזעטקונ וזייונו בכלל החברה
$\sum_{i=a}^{\infty}$	$\forall t$
	• •

$TW_{it} \leq TEMPLIMIT$	מגבלת העסקה של
	עובדים זמניים
	$\forall i, t$

הסבר: פונקציית העזר CUR_{it} כוללת בתוכה את המעברים שנעשו. על מנת שהאילוצים יהיו נכונים, נשתמש בפונקציית העזר של מספר העובדים הנוכחי, שכבר מחשיבה בה את מספר העוזבים בצעד כלשהו. לכן הוספת האיבר מוודאת שאנחנו מדברים על מספר העובדים הנוכחי, לפני ביצוע הצעד.

(הסבר שקול לכל המשוואות המסומנות)

הסבר: על מנת למנוע מצב שבו עובד יצא לשתי הכשרות באותה תקופה, עלינו להסתכל רק על עובדים שהתחילו בקטגוריה C, זאת כיוון שהם היחידים שקיימות להן עוד שתי הכשרות לבצע (הכשרה ל-B, הכשרה מ-B ל-C). לכן, כאשר נוודא שמספר העובדים שהוכשרו מ-B ל-A, קטן ממספר העובדים שקיימים ב-B פחות אלו שגויסו (כלומר נמנע מצב שבו יצאו להכשרה עובדים שגויסו בתקופה זו), גם נחסיר את מספר העובדים שבתקופה הנוכחית הוכשרו מ-C ל-C בתקופה זו (ולכן הוא חלק ממצבת העובדים ב-B, אך לא חלק מהמגויסים של B באותה תקופה), ימנה כחלק מהעובדים שיכולים להיות מוכשרים ל-C.

פרמטרים שרלוונטיים לחלק השני של סעיף ב		
שלות הכשרת העובדים מקטגוריה C לקטגוריה	$TRAINCOST_c$	
עלות הכשרת העובדים מקטגוריה $\overline{\mathrm{B}}$ לקטגוריה A	$TRAINCOST_b$	
.i עלות פיטור עובד מקטגוריה ∀i	$LAYOFF_i$	
.i עלות העסקת יתר לעובד בקטגוריה $\forall i$	$OVERCOST_i$	
.i עלות העסקה זמנית לעובד בקטגוריה ∀i	$TEMPCOST_i$	

: פונקציית המטרה השנייה- מזעור ההוצאות

$$\begin{aligned} \textit{MIN} \quad & TRAINCOST_c \sum_{t=1}^{T} PB_t + TRAINCOST_b \sum_{t=1}^{T} PA_t + \sum_{i=a}^{c} LAYOFF_i \sum_{t=1}^{T} F_{it} + \sum_{i=a}^{c} OVERCOST_i \sum_{t=1}^{T} O_{it} \\ & + \sum_{i=a}^{c} TEMPCOST_i \sum_{t=1}^{T} TW_{it} \end{aligned}$$

$$\sum_{t=1}^{T}\sum_{i=a}^{c}F_{it}=MinF$$
 מזעור מספר

חלק ג- התאמת המודל כך שמדיניות ההעסקה תבצע לכל היותר K צעדים שונים בכל שנה

הפרמטרים ומשתני ההחלטה נשארים כולם, ונוסיף משתנה החלטה בוליאני חדש וכן פרמטר חדש:

$$X_{i,t} \in \{0,1\} \ \forall j = 1 \dots 6$$

. הסבר - ,t-, נ-סבר התבצע בשנה ה-, ו-0 אחרת מקבל אחרת מקבל X_{it}

.20,000,000 שנוסף הוא M, המייצג מספר גדול מאוד. במקרה שלנו הצבנו M, המייצג

- נגדיר כל משתנה החלטה לאיזה צעד הוא מיוחס

$$DA_{it}/DB_t$$
 - שנמוך: $rac{X_3}{2}$: הכשרה: $rac{X_2}{2}$: שנמוך: $rac{X_2}{2}$

$$TW_{it}$$
 - העסקה ומנית: $rac{oldsymbol{X_6}}{oldsymbol{X_6}}$ פיטורין: $rac{oldsymbol{X_5}}{oldsymbol{X_5}}$ העסקה ומנית: $rac{oldsymbol{X_6}}{oldsymbol{X_6}}$

: אילוצים שנוספו

$$\sum_{i=A}^{C} R_{it} \le M * X_{1t} \quad \forall t$$

$$PB_t + PC_t \le M * X_{2t} \quad \forall t$$

$$DB_t + \sum_{i=B}^{C} DA_{it} \le M * X_{3t} \quad \forall t$$

$$\sum_{i=A}^{C} F_{it} \le M * X_{4t} \quad \forall t$$

נרצה להגביל את כל אחד מהצעדים ככה שהוא יהיה קטן מ-מהצעדים ככה שהוא יהיה קטן מ-באחת או יותר מהקטגוריות, נעמוד באילוץ, או שווה ל- M*O, כלומר, אם המודל החליט שצעד זה לא מתבצע, הוא לא יכול להתבצע באף אחת מהקטגוריות בכל אחת מהשנים. בסהייכ נרצה לסכום את מספר הצעדים שנעשו (כלומר, ערך המשתנה הבוליאני המתאים להם הוא 1) ונדרוש שיהיו קטנים ממספר הצעדים הדרוש- K.

C	אילוצים עיימ לספור את מספר
$\sum_{i=A}^{T} O_{it} \le M * X_{5t} \forall t$	הצעדים הנעשה בכל שנה
$\sum_{i=A}^{C} TW_{it} \le M * X_{6t} \forall t$	
6	הגבלת מספר הצעדים הנעשה בכל
$\sum_{j=1} X_{jt} \le K \forall t$	שנה

<u>: לסיכום</u>

ופוטרים זפוטרים	מספר הנ
299	ללא מגבלות
אין	K=2
468	K=3
•	299

עבור K=2 אין פתרון עבור האילוצים הנתונים. כלומר, על מנת לעמוד בהגבלת סך הצעדים לשנה ל-2, על התוכנה K=2 אין פתרון עבור האילוצים הנותרים ולא לעמוד בכולם. ספציפית, עבור K=2, נצטרך לפטר מקטגוריות K=2 להתיר את אחד האילוצים הנותרים ולא לעמוד בכולם. ספציפית, עבור K=2, נצטרך לפטר מקטגוריות C להתיר אחלטה (ועל בדים, דבר העובר על אילוץ אי השליליות שמוחל על כל משתני ההחלטה (ועל ההיגיון).